# II Книга Самуїла 13

Амнон і Тамар 1-19; ненависть і помста Авесалома 20-33; втеча Авесалома 34-39

1 По тому ж сталось таке. Була в Авесалома, сина Давида, сестра вродлива, на ім'я Тамар, і закохався в неї Амнон, син Давида.

2 І мучивсь Амнон, що аж занедужав через свою сестру Тамар, бо вона була дівицею, й Амнонові здавалось неможливим зробити їй будь-що.

3 А був у Амнона приятель, на ім'я Йонадав, син Шімеа, брата Давида, і був Йонадав чоловік вельми хитрий.

4 І спитав його: “Чого то ти, царевичу, кожного дня такий пригнічений? Невже мені не скажеш?” Амнон же йому: “Люблю Тамар, сестру мого брата Авесалома.”

5 На те Йонадав до нього каже: “Лягай у ліжко та вдай недужого, і як твій батько прийде навідатись до тебе, ти йому скажеш: Нехай моя сестра Тамар прийде та дасть мені щонебудь з'їсти: зготує перед очима у мене страву, щоб я бачив і їв з рук її.”

6 Ліг Амнон і вдав недужого. Коли прийшов цар на нього подивитись, Амнон до царя мовив: “Нехай моя сестра Тамар прийде й зготує перед моїми очима кілька медяників, і я їх з'їм з її руки.”

7 І послав Давид до дому до Тамарі сказати їй: “Піди до дому твого брата Амнона й зготуй йому їжу.”

8 Тоді пішла Тамар до дому Амнона, брата свого, що лежав у ліжку; взяла муки, замісила й зготувала перед очима у нього медяники та й спекла їх.

9 Потім узяла пательню й випорожнила перед ним. Він, однак, не хотів їсти й повелів: “Виведіть усіх геть від мене!” І як усі повиходили від нього,

10 Амнон каже до Тамарі: “Принеси їжу в кімнату, щоб я міг поживитися з твоєї руки. Взяла Тамар медяники, що зготувала, й принесла їх Амнонові, братові своєму досередини в кімнату.

11 Як вона подавала йому їсти, він ухопив її та й каже до неї: “Ходи, лягай зі мною, моя сестро!”

12 Вона йому відповіла: “Ні, мій брате! Не безчесть мене, бо так в Ізраїлі не водиться! Не чини такого божевілля!

13 Куди я понесу мій сором? Та й ти будеш неначе який безчесний в Ізраїлі! Тому поговори лишень з царем, він мене тобі не відмовить.”

14 Він же не хотів слухати її голосу, але насильно її знечестив, лігши з нею.

15 Після того Амнон зненавидів її вельми глибокою ненавистю, - ненависть, якою її зненавидів, була більша за любов, що почував був до неї, - і сказав їй: “Уставай! Геть звідси!”

16 Вона ж до нього каже: “Ні, мій брате, проганяти мене - це гірша кривда, ніж перша, що ти мені заподіяв.” Та він не хотів її слухати,
17 а кликнув хлопця, що був на послугах у нього, й велів: “Виведи її геть від мене й засунь двері за нею.”
18 Була ж на ній одежа з довгими рукавами, бо так колись вдягались царські дочки-дівиці. І її вивів слуга надвір і засунув двері за нею.
19 Тоді Тамар посипала собі пороху на голову й роздерла одежу з довгими рукавами, що мала на собі, і, схопивши голову в руки, пішла та, йдучи, ридала.
20 Брат її Авесалом сказав до неї: “Чи не був твій брат Амнон із тобою? Але тепер, моя сестро, мовчи: він бо брат твій. Не бери собі цього до серця!” І жила Тамар покинута в домі свого брата Авесалома.
21 Коли дізнався цар Давид про всю ту справу, то закипів гнівом, але він не докорив своєму синові Амнонові, якого він любив, бо то був його перворідень.
22 Авесалом не сказав Амнонові ні слова, ні доброго, ані злого, бо ненавидів Амнона за те, що знечестив його сестру Тамар.
23 Сталося, що два роки пізніше Авесалом справляв стрижку овець в Ваал-Хацорі, що біля Ефраїму, і запросив Авесалом усіх царських синів.
24 Прийшов Авесалом до царя та й каже: “Дивись, слуга твій справляє стрижку овець. Нехай же цар із слугами зволить прийти до слуги свого.”
25 І відповів цар Авесаломові: “Ні, сину, не можемо всі тепер прийти, щоб тебе не обтяжувати.” Той наполягав, та він не хотів іти, лише поблагословив його.
26 Тоді Авесалом сказав: “Якщо ні, то, прошу, нехай принаймні мій брат Амнон іде з нами.” Цар йому відповів: “Чого він має йти з тобою?”
27 Як же Авесалом наполягав, він дозволив з ним піти Амнонові й усім царським синам. І справив Авесалом такий бенкет, наче царський бенкет.
28 Авесалом слугам своїм наказав, мовивши: “Пильчуйте, коли Амнонові стане від вина весело на серці й коли я скажу вам: Вдарте на Амнона! - Тоді ви його вб'єте. Не бійтесь, це я даю вам наказ. Будьте відважні й покажіть себе хоробрими.”
29 І розбавились слуги Авесалома з Амноном так, як велів їм Авесалом. Посхоплювались тоді усі царевичі, сіли кожен на свого мула верхи й повтікали.
30 Були вони ще в дорозі, як дійшла до Давида чутка: “Повбивав Авесалом усіх царських синів, що ні один з них не зостався.”
31 Устав цар, роздер на собі одежу та й простерся на землі; усі його слуги, що стояли коло

нього, також пороздирали одежі.
32 А Йонадав, син Шімеа, Давидового брата, так озвався, кажучи: “Нехай мій пан не думає, що помордовано всіх юнаків-царевичів, вбито тільки одного Амнона. В Авесалома було таке рішення вже з того дня, як Амнон знечестив його сестру Тамар.
33 Тож нехай цар, мій володар, не бере собі до серця цієї вістки, що всі царевичі повбивані, бо забито тільки одного Амнона.”
34 Авесалом утік. А юнак, що був на сторожі, підвів очі й дивиться: як багато людей іде Хоронаїм-дорогою, спускаючися схилом гори.
35 Йонадав і каже до царя: “Ось біжать царські сини; як слуга твій сказав, так воно й є.”
36 Ледве встиг він сказати це, як прибули царські сини, плачучи вголос; та й сам цар з усіма слугами теж ревно заплакав.
37 Але Авесалом утік: пішов він до Талмая, Амігудового сина, гешурського царя. І оплакував Давид свого сина по всі дні.
38 Авесалом же втік і пішов у Гешур, і перебував там три роки.
39 І перестав цар Давид гніватись на Авесалома, бо розважився згодом по смерті Амнона.